บทคัดย่อ

แมลงหวี่ขาวยาสูบ *Bemisia tabaci* (Gennadius) เป็นพาหะที่สำคัญในการถ่ายทอดเชื้อ ไวรัส cassava mosaic virus สายพันธุ์ Sri Lankan (SLCMV) สาเหตุโรคใบด่างมันสำปะหลัง ต้นมัน สำปะหลังที่ติดเชื้อจะแสดงอาการใบด่าง ใบเสียรูปทรง ลำต้นแคระแกรน ไม่สามารถให้ผลผลิตได้ งานวิจัย นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ลักษณะการดูดกินและกลไกการถ่ายทอดเชื้อไวรัสใบด่างของแมลงหวี่ขาวยาสูบ เพื่อ คัดเลือกพันธุ์มันสำปะหลังทนทาน โดยสำรวจปร<mark>ะช</mark>ากรแมลงหวี่ขาวพื้นที่ 4 อำเภอ ในพื้นที่จังหวัด ้นครราชสีมา ศึกษาลักษณะการดูดกินด้วยเครื่อง el<mark>ect</mark>ropenetrography (EPG) และการเข้าทำลายของ แมลงหวี่ขาวยาสูบในมันสำปะหลังต่างสายพันธุ์ ได้แก**่ ระ**ยอง 5 ระยอง 9 ระยอง 72 เกษตรศาสตร์50 ห้วย บง 80 และพันธุ์ CMR-89 วางแผนการทดลองแบ<mark>บสุ่มสมบู</mark>รณ์ completely randomized design (CRD) จำนวน 5 ซ้ำ และการศึกษากลไกการถ่ายทอดเชื้<mark>อไว</mark>รัสใบด่างของแมลงหวี่ขาวยาสูบ ผลการทดลองพบว่า ปริมาณแมลงหวี่ขาวในแปลงไม่สอดคล้องกับอัต**รา**การเกิดโรคใบด่างมันสำปะหลังในแปลง และการศึกษา กลไกการถ่ายทอดเชื้อไวรัสใบด่าง ที่ระยะเวล<mark>าใ</mark>นการทด<mark>ส</mark>อบการรับเชื้อและถ่ายทอดเชื้อ ไม่พบความ แตกต่างทางสถิติ การทดสอบลักษณะกา<mark>รดูด</mark>กินของแม<mark>ลงหวี่</mark>ขาวยาสูบด้วยเครื่องมือ EPG พบว่ามัน สำปะหลังพันธุ์ระยอง 72 มีค่าเฉลี่ยของร<mark>ะยะเ</mark>วลาที่แมลงห<mark>วี่ขา</mark>วยาสูบไม่มีการเจาะดูด (non probing) ้นานที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าแมลงห<mark>ว</mark>ี่ข<mark>า</mark>วยาสูบมีระยะเวลาเฉ<mark>ลื่ยใ</mark>นการปล่อยน้ำลายเข้าสู่เนื้อเยื่อพืช (salivation) และดูดกินน้ำเลี้ยงของ<mark>พืช (</mark>ingestion) สั้น การปร<mark>ะเมิน</mark>การเข้าทำลายของแมลงหวี่ขาวใน พันธุ์มันสำปะหลังทั้ง 6 พันธุ์ พบ<mark>ว่า แ</mark>มลงหวี่ขาวยาสูบเข้าทำลา<mark>ยมันส</mark>ำปะหลังทุกสายพันธุ์แต่มีความ แตกต่างของประชากรอย่างมีนัย<mark>ส</mark>ำคัญทางสถิติ (P<0.05) พันธุ์เกษตรศา<mark>ส</mark>ตร์ 50 มีประชากรของแมลงหวี่ ขาวยาสูบน้อยที่สุด 36.81% แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05) กับพันธุ์ห้วยบง 80 มีการ ้ประชากรของแมลงหวี่ขาว<mark>ยาสู</mark>บ 54.19% <mark>นอ</mark>กจากนี้ยังพบว่า พันธุ์ CMR-8<mark>9 มี</mark>การประชากรแมลงหวี่ขาว ยาสูบ 44.93% แต่กลับพ<mark>บการแ</mark>สดง<mark>ออกของโรคใบด่างมันสำปะหลัง</mark>อย่างร<mark>ุนแรง</mark> โดยเริ่มแสดงอาการของ โรคใบด่างมันสำปะหลังเมื่<mark>อต้นมัน</mark>สำปะห<mark>ลังมีอายุ 2 เดือน ดังนั้นพันธุ์มันสำปะหลั</mark>งที่มีความทนทานต่อการ เข้าทำลายของแมลงหวี่ขาว<mark>ยาสูบคือ พันธุ์ระยอง 72 และพันธุ์เกษตรศาสตร์ 5</mark>0 จากผลการศึกษาชี้ให้เห็น ว่า ควรหลีกเลี่ยงการปลูกมันส<mark>ำปะหลังพันธุ์ห้วยบง 80 และพันธุ์ CMR-8</mark>9 เนื่องจากมีการแพร่ระบาดของ แมลงหวี่ขาวสูบสูง โดยเฉพาะพันธุ์ CMR-89 ที่<mark>มีควา</mark>มอ่อนแอต่อเชื้อไวรัส SLCMV และแสดงอาการของ โรคใบด่างมันมันสำปะหลังอย่างรุนแรง าลัยเทคโนโลยี่ส^{ุร}์

Abstract

The whitefly, *Bemisia tabaci* (Gennadius), is an important vector for the transmission of the Sri Lankan cassava mosaic virus (SLCMV), the cause of cassava mosaic disease. The infected cassava plants show signs of spotted leaves, deformed leaves, and stunted stems and there unable to yield. This research aims to study the feeding behavior, and transmission mechanism of cassava mosaic virus by whitefly for the selection of durable cassava varieties. The experiment was designed by surveying the whitefly population in 4 districts of Nakhon Ratchasima Province. Study the characteristics of stylet behavior using Electropenetrography (EPG) and the whitefly infestation on different cassava species; Rayong 5, Rayong 9, Rayong 72, Kasetsart 50, Huay Bong 80, and CMR-89. A completely randomized design (CRD) was used and analyzed with 5 replications. Moreover, a study of the SLCMV transmission mechanism by whitefly *B. tabaci.* The results showed that the whitefly population was inconsistent with the incidence of cassava leaf spot disease in the cassava field. The study of the SLCMV transmission mechanism at the acquisition access period and inoculation access period was no significantly different. The fedding behavior of whitefly using the EPG monitor showed that the cassava cv. Rayong 72 had the longest mean duration of non-probing. Moreover, Rayong 72 has a short duration of salivation into plant tissues and sap ingestion. Assessment of whitefly infestation on six cassava cultivars revealed that whitefly infested all cassava varieties has a statistically significant difference in population (P<0.05). Kasetsart 50 had the least population of tobacco whitefly, 36.81%, significantly different (P<0.05) with Huai Bong 80 was 54.19%. In addition, CMR-89 was 44.93% of the whitefly population, but severe expression of SLCMV was found. The symptoms of SLCMV began to show when the cassava plants were 2 months old. Therefore, the Rayong 72 and Kasetsart 50 cassava cultivars were potential resistant to the infestation of the whitefly. From these results indicated that Huai Bong 80 and CMR-89 varieties should be avoided due to the high incidence of whitefly and the CMR-89 was susceptible to SLCMV.